

Predikan i Hålanda kyrka 2023 av Tobias Bäckström

15 sönd. efter trefaldighet

”Ett är nödvändigt”

5 Mos 4:29-31

Fil 4:10-13

Luk 10:38-42

Ps: 81, 697:8, 686, 40, 217, 288

När vi hör dagens evangelium blir det lätt att vi tycker att Jesus var orättvis mot Marta. Mångas sympatier hamnar hos henne. Behövdes inte det göras det som Marta gjorde, ville inte Jesus och lärjungarna ha något att äta? Smet inte Maria smet undan alltihop genom att slå sig ned där och lyssna till Jesus istället för att hjälpa sin syster. Vi tänker lätt att Marta var den handlingskraftiga som fick saker och ting gjorda. Det är väl fler Martor vi behöver i dagens samhälle!

Men jag är inte helt säker på att Marta fick så mycket gjort. Det står att hon *tänkte på allt hon hade att ordna med*. Ja – hur ofta gör vi inte det: tänker på allt som måste ordnas, ligger vakna om nätterna och grubblar över saker – gör oss bekymmer och oroar oss. Betyder det att hon fick så mycket gjort? Marta var stressad och stressade människor får sällan gjort så mycket. Om man låter alla ”måsten” torna upp framför en blir man snarare förlamad än aktiv.

Jag tänker på en bok som jag läste för många år sedan, som jag inte riktigt minns förutom att den var väldigt bra. *Ju mindre du gör, desto mer får du gjort - Om livets paradoxer*. Den är skriven av Tommy Hellsten, teolog och terapeut. Han skriver där om att våga leva livet *inifrån och ut*, istället för tvärtom. Utgå från ditt inre, det du längtar efter och värderar, låt detta få styra ditt liv. Men att leva livet utifrån och in innebär istället att man låter ens aktiviteter och handlingar få definiera mig som människa.

All handling måste börja i stillheten. Bön och lyssnande måste föregå aktiviteten. Moder Teresa sa att *stillhet leder till bön, bön till tro, tro till kärlek, kärlek till tjänande, tjänande till frid*. Jag tror ingen kan säga något annat än att moder Teresa fick saker och ting gjorda, hon om någon var nog aktiv. Men inte på det sättet som Marta, som stressade runt, med allt för höga ambitioner och som gjorde henne irriterad på andra som jäktade på som henne.

I vår tid kanske vi snarare har *för många* Martor – som resulterar i utbrändhet när vi tar på oss mer än vi hinner med. Det gäller på våra arbetsplatser men i allt högre grad även på vår fritid. Jag har hört talas om att till och med pensionärer har massor att göra.

När jag tänker på berättelsen om Marta och Maria så tänker jag på *balans* och *prioritering* – vad som ska komma först i mitt liv.

Vi behöver balans i våra liv – balans mellan vila och arbete. Karmelitbrodern Wilfrid Stinissen sa en gång: ”om Gud kallar dig till att göra något så ger han dig också *tid* för detta. Om du då inte har tid till allt du försöker göra så betyder det att ibland allt detta så finns saker som Gud inte har bett dig göra.”

Men hur ska man då göra för att rensa i sin kalender, hur ska man vet vad Gud vill ska vara kvar och vad handlar bara om mina personliga ambitioner?

Där kommer detta med rätt *prioritering* in – vad ska komma först. Vad är det enda nödvändiga eller som Jesus sa till Marta: *bara en sak behövs!* Det måste börja i stillheten, i bönen och lyssnandet. Det var nog inte så att Maria var lat och att hon såg en ursäkt för att slippa ställa upp i köket. Men det dök upp ett tillfälle för henne att lyssna till det Jesus hade att säga och just där och då var det viktigare än allt annat, det enda nödvändiga, det bästa för henne.

Hon gjorde inte som vi kanske ofta gör: visst jag ska ta mig tid till bön, lyssna till Jesus, läsa Guds ord, absolut. Men *först* måste jag hinna med detta och detta. Men då har ordet *först* hamnat i fel mening. Det som ska komma först är det som Maria göra.

För Marta är problemet inte det hon gör utan det som hon *inte* gör. Hon är så upptagen med alla bestyr att hon inte hinner med att lyssna. Både balans och prioritering hamnade fel hos henne.

Idag är vi här i kyrkan som Maria. Maria som valde det som är bäst, och som Jesus lägger till: *det ska inte tas ifrån henne*. Ja, allt det vi gör, det vi producerar, det kan tas ifrån oss. Allt det vi har åstadkommit med vår verksamhet det kan försvinna.

Men det finns något som inte kan tas ifrån dig, som du kommer att få behålla oavsett vad som händer. Det är det inte det du gör utan det du tar emot. Det som Jesus vill ge dig. När du lyssnar på honom och öppnar dig för det som han vill ge, då får du något som inte kan tas ifrån dig.

Han vill ge av sig själv, ja han ger sitt eget liv *för* oss och *till* oss. Så gör samma val som Maria gjorde, välj det som är bäst: att sitta vid Jesus fötter och ta emot honom genom ord och sakrament.